

ประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญา
เรื่อง การขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
เสื้อจันทบูร
ทะเบียนเลขที่ สช 61100108

เพื่อให้การขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เป็นไปตาม พระราชบัญญัติคุ้มครอง
สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
บริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
(ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 กรมทรัพย์สินทางปัญญาจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ให้ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ เสื้อจันทบูร คำขอเลขที่ 54100077 ทะเบียนเลขที่
สช 61100108 ซึ่งมีรายการทางทะเบียนตามบัญชีแนบท้ายประกาศฉบับนี้

ทั้งนี้ ให้มีผลตั้งแต่วันยื่นคำขอขึ้นทะเบียน 18 มีนาคม 2554

ประกาศ ณ วันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. 2561

(นายทศพล ทังสุบุตร)
อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา

ทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

เสือจันทบูร

- (1) เลขที่คำขอ 54100077 ทะเบียนเลขที่ สข 61100108
- (2) วันที่ยื่นคำขอ 18 มีนาคม 2554 วันที่ขึ้นทะเบียน 18 มีนาคม 2554
- (3) ผู้ขอขึ้นทะเบียน จังหวัดจันทบุรี
ที่อยู่ ศาลากลางจังหวัดจันทบุรี ถนนเลียบริน ตำบลวัดใหม่
อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี 22000
- (4) รายการสินค้า เสือกกและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเสือกก

(5) คุณภาพ ชื่อเสียง คุณสมบัติหรือคุณลักษณะเฉพาะของสินค้า
คำนิยาม

เสือจันทบูร "SUEA-CHAN-THA-BOON" หรือ "CHANTHABOON MAT" หมายถึง เสือกกและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเสือกก ซึ่งทอดด้วยกกและปอกระเจาในเขตพื้นที่ 5 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองจันทบุรี อำเภอแหลมสิงห์ อำเภอขลุง อำเภอท่าใหม่ และอำเภอนายายอาม ของจังหวัดจันทบุรี โดยนำมาผ่านกระบวนการทอดเสือกด้วยมือผสมผสานกับภูมิปัญญาของท้องถิ่นที่สืบทอดกันมากกว่า 100 ปี

ลักษณะของสินค้า

- (1) เส้นใยกก เหนียว นุ่ม ผิวเป็นมัน
- (2) ประเภทเสือกก ได้แก่ เสือกผืน เสือกปูพองน้ำ เสือกพับ และผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเสือกก เช่น กระเป๋า หมอน ที่รองจาน กล่องใส่ทิชชู หมวก เป็นต้น
- (3) ลวดลาย
- ดั้งเดิม ได้แก่ ลายดำแดง
- ปัจจุบัน ได้แก่ ลายดอกพิกุล ลายถั่วพู ลายรังผึ้ง ลายลูกโซ่ ลายสร้อยสุมาลี ลายสี่เหลี่ยม
हरรรษา ลายสี่เหลี่ยมเรียว และลายโคมญี่ปุ่น

กระบวนการผลิต

วัตถุดิบ

- (1) ดันกก ต้องเป็น "กกจันทบูร" ที่ปลูกในพื้นที่ 5 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองจันทบุรี อำเภอแหลมสิงห์ อำเภอขลุง อำเภอท่าใหม่ และอำเภอนายายอาม ของจังหวัดจันทบุรี
- (2) ปอกระเจา ที่ปลูกในพื้นที่ 5 อำเภอของจังหวัดจันทบุรี ได้แก่ อำเภอเมืองจันทบุรี อำเภอแหลมสิงห์ อำเภอขลุง อำเภอท่าใหม่ และอำเภอนายายอาม
- (3) สีย้อมเส้นกกและเอ็นปอกระเจา ใช้สีย้อมกกโดยเฉพาะ

วิธีการผลิต

(1) การผลิตกก

(1.1) การเลือกพื้นที่ เป็นดินเลน อยู่ในที่ลุ่ม มีน้ำขังอยู่เสมอ และทำคันนาสำหรับขังน้ำ

(1.2) การเตรียมพื้นที่ ไถพรวนดินและปรับหน้าดินให้เรียบ ใส่ปุ๋ยขาวเพื่อปรับดิน ใส่ปุ๋ยรองพื้น อาจเป็นปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก หรือปุ๋ยเคมีก็ได้ และเก็บหญ้าหรือวัชพืชออกให้หมด

(1.3) เตรียมเหง้ากกสำหรับปักดำ โดยคัดเอาเฉพาะต้นกกที่มีหน่อขึ้นมา 2 - 3 หน่อ หรือถอนต้นกกขึ้นมาทั้งต้น แล้วนำมาแบ่งออกเป็นเหง้าเล็กๆ โดยให้มีลำต้นกกติดอยู่ด้วย 2 - 3 ต้น ต่อ 1 เหง้า ตัดปลายทิ้งให้เหลือต้นกกยาว 40 - 50 เซนติเมตร มัดเป็นกำๆ ละ 40 - 50 เหง้า

(1.4) การดำนากก มีลักษณะเช่นเดียวกันกับการดำนาข้าว โดยนำเอาพันธุ์กกที่ได้แยกไว้เป็นเหง้าแล้ว มาปักดำลงในนากกให้มีระยะห่าง 20 - 25 เซนติเมตร/เหง้า ซึ่งพื้นที่ 1 ไร่ ใช้เหง้ากก 450 - 500 เหง้า

(1.5) การดูแลรักษา

(1.5.1) หลังจากปักดำกก 2 อาทิตย์ ให้ใส่ปุ๋ย 1 ครั้งๆ ละ 5 - 10 กิโลกรัมต่อไร่ และเมื่อลำต้นยาว 90 - 120 เซนติเมตร ใส่ปุ๋ยอีกครั้งเพื่อให้ลำต้นกกอ่อนนุ่ม เว้นระยะ 15 วัน จึงทำการตัดต้นกก

(1.5.2) กำจัดวัชพืชเมื่อเห็นว่าในนากกมีหญ้าขึ้นมาก

(1.5.3) กำจัดศัตรูพืช เช่น เพลี้ยไฟ ไรแดง เนื่องจากแมลงดังกล่าวจะทำให้ผิวของกกกลายเป็นสีแดง นำมาใช้ในการทอเสื่อไม่ได้ และยังคงแพร่ระบาดไปยังกกต้นอื่นด้วย

(1.5.4) เมื่อตัดกกไปแล้วหัวกกยังอยู่และจะแทงหน่อขึ้นมาเป็นลำต้นใหม่ และสามารถตัดกกได้อีกหลายรอบ โดยการดูแลรักษาให้ทำเหมือนกับการดำนากกครั้งแรก

(1.6) การเก็บเกี่ยว

(1.6.1) ระยะเวลาในการเก็บเกี่ยว หากเป็นต้นกกที่ปักดำใหม่เมื่อมีอายุได้ 120 - 150 วัน ก็สามารถตัดได้ หรือสังเกตดอกกกจะมีสีขาวอมเหลือง (หากดอกกกยังเป็นสีขาวแสดงว่ายังเป็นกกอ่อน หากดอกกกเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเข้มแสดงว่าเป็นกกแก่เกินไป) หรือต้นกกมีขนาดความยาว 150 - 220 เซนติเมตร

(1.6.2) การตัดกก ใช้มีดขอบางๆ เรียกว่า “เคียวตัดกก” เกี่ยวให้ต้นกกขาดโดยเหลือตอกกไว้ 10 - 15 เซนติเมตร ใช้แขนโอบต้นกกแล้วเกี่ยว เมื่อได้ 1 โอบแขนกระทุ้งให้เสมอกัน ใช้มือจับปลายต้นกกแล้วสลัดหญ้าหรือต้นกกที่แห้งหรือต้นที่เน่าทิ้งไป และมัดรวมกันเพื่อนำไปตัดแยกขนาดต่อไป

(1.7) การจักกก

นำต้นกกสดมาผ่าเป็นซีกเล็กๆ 4 - 6 ซีก/ต้น ใช้มีดขูดเยื่อสีขาวที่อยู่แกนกลางของกกทิ้งเหลือไว้แค่เปลือกนอกสีเขียวเท่านั้น (แกนกลางของกกสามารถนำไปทำกระดาษได้) มัดปลายรวมกัน 1 กำมือ แล้วนำไปตากให้แห้งใช้เวลา 4 - 5 วัน เส้นกกจะม้วนตัวเข้าหากันทำให้เห็นแต่เพียงผิวกกที่มีความมันเงาและเหนียว ซึ่งเมื่อดากจนแห้งจะได้เส้นกกกว้าง 2 - 4 มิลลิเมตร

(1.8) การย้อมกก

นำกกที่ตากแห้งแล้วมาแช่น้ำค้างคืนไว้ 10 - 12 ชั่วโมง แล้วจึงเตรียมกะละมังอะลูมิเนียมหรือวัสดุอื่นที่สามารถนำมาใช้เป็นหม้อต้มน้ำเพื่อผสมสี ดักสีที่ต้องการใส่ในน้ำเดือดในอัตราส่วน 1 ช้อนกาแฟ ต่อ กก 1 กำ การย้อมใช้เวลาครั้งละ 5 นาที โดยพลิกไป-มาในน้ำเดือด แล้วยกกกออกนำไปล้างน้ำ แล้วตากแดดให้แห้ง ใช้เวลา 1 - 2 วัน จึงเก็บไว้ในที่ร่มรอการนำไปทอเสื่อต่อไป

(2) ผลิตปอกระเจา

(2.1) การเลือกพื้นที่ ดันปอกระเจาเป็นพืชที่ชอบดินร่วน พื้นที่ที่ใช้ในการปลูก ควรเป็นพื้นที่แห้งในฤดูแล้ง และสามารถเก็บกักน้ำได้ในฤดูฝน เพราะดันปอแพร่พันธุ์ด้วยเมล็ด ต้องใช้การหว่านบนดินที่แห้ง เพื่อกันมิให้เมล็ดลอยน้ำ แต่ในช่วงระยะเจริญเติบโตดันปอกระเจาจะต้องอาศัยน้ำขังเหมือนกับต้นกกหรือต้นข้าวทั่วไป

(2.2) การเตรียมพื้นที่ ในช่วงปลายเดือนเมษายน จะไถพรวนพื้นที่นาปอให้ร่วนซุย เก็บวัชพืชออกให้หมด แล้วหว่านเมล็ดปอกระเจาลงในพื้นที่ที่เตรียมไว้ อาจจะใช้ซากพืช เช่น เถาถั่วลิสงปิดคลุมเมล็ดพันธุ์ไว้เพื่อกันเมล็ดพันธุ์ไหลมากองรวมกันในเวลาฝนตก

(2.3) การปลูกปอกระเจา ใช้เมล็ดพันธุ์ 5 - 7 กิโลกรัม ต่อพื้นที่ 1 ไร่ หว่านลงบนพื้นที่ที่เตรียมไว้ โดยเมล็ดพันธุ์ปอกระเจาได้จากการเก็บจากดันปอกระเจาที่แก่แล้ว ซึ่งชาวบ้านจะเหลือดันปอกระเจาเพื่อเก็บเมล็ดไว้ปลูกในครั้งต่อไป หรือนำไปขายให้กับเกษตรกรรายอื่นได้

(2.4) การดูแลรักษา

(1) กำจัดวัชพืชออกจากแปลงปลูกตามความเหมาะสม

(2) ใส่ปุ๋ย 10 - 15 วันต่อครั้งๆ ละ 5 - 10 กิโลกรัมต่อไร่

(2.5) การเก็บเกี่ยว

สังเกตได้จากดันปอกระเจาเริ่มออกดอก และความยาวของลำต้น 120 - 250 เซนติเมตร เก็บเกี่ยวปอกระเจาโดยการถอน ให้ใช้เสียมขุดดินกระแทกรอบๆ โคนต้นแล้วดึงดันปอกระเจาขึ้นมาทิ้งราก ซึ่งเกษตรกรจะเหลือดันปอกระเจาไว้ในแปลงส่วนหนึ่งเพื่อเก็บเมล็ดพันธุ์ไว้ปลูกในครั้งต่อไป

(2.6) การลอกและการขูดผิว

ปอกระเจาที่ถูกถอนขึ้นมาจากแปลงจะถูกนำมาแกะและลอกเอาเฉพาะเปลือกลำต้น แล้วจึงใช้มีดบางๆ ขูดผิวสีน้ำตาลออก เพื่อให้เหลือแต่เส้นใยที่มีความบางพอควรไม่หนาจนเกินไป เพราะเวลาตากแห้งจะได้เส้นปอที่แข็งนำมาปั่นเป็นเส้นเอ็นลำบาก

(2.7) การกางปอ

โดยใช้ตะปูดอกเรียงกันกับไม้ นำเส้นปอกระเจาที่ขูดผิวออกแล้วมาดลงบนตะปู โดยเว้นส่วนโคนต้นปอกระเจาไว้ 10 เซนติเมตร แล้วดึงโคนต้นปอตลอดแนวยาวไปจนสุดปลายลำต้น จะได้เส้นปอเล็กๆ นำมามัดปลายรวมกันเป็นกำๆ แล้วนำไปตากให้แห้งต่อไป

(2.8) การตากปอกระเจา

นำปอกระเจาที่ลอก ขูดผิวออก และผ่านการกางปอแล้ว มัดปลายรวมกันก่อนนำไปตากแดดให้แห้ง แล้วจึงนำไปมัดรวมกันเก็บไว้รอการย้อมและปั่นเป็นเอ็นปอต่อไป

(2.9) การผลิตเส้นเอ็นปอกระเจา

- (1) การย้อมสี มีวิธีการย้อมสีและสีที่ใช้เหมือนกับการย้อมเส้นกก
- (2) นำปอกระเจาแห้งมาจิกเป็นเส้นเล็กๆ แล้วมัดปลายรวมกันมาแช่น้ำให้อ่อนนิ่ม ใช้หวีสานส่วนโคนต้นที่ได้เว้นไว้ในขั้นตอนการกางปอออกเป็นเส้นเล็กๆ
- (3) การปั่นปอ ใช้เครื่องมือที่เรียกว่า “ไนปั่นปอ” สำหรับปั่นหรือฟั่นเส้นปอเล็กๆ ให้พันกันเป็นเกลียวต่อกันเป็นเส้นยาวไปเรื่อยๆ เมื่อทำเสร็จจะได้เส้นเอ็นปอกระเจาใช้สำหรับซึ่งเป็นเส้นยืนในการทอเสื่อจันทบูรต่อไป

ขั้นตอนการทอเสื่อ

- (1) เสื่อจันทบูร จะต้องทอด้วยเส้นกกที่ผ่าเป็นซี่ขนาดเล็กๆ และขูดเอาเยื่อแกนกลางออกแล้วขนาดเส้นกกแต่ละเส้นไม่เกิน 5 มิลลิเมตร เมื่อตากแห้งแล้ว กกจะม้วนตัวเป็นเส้นๆ จะมองเห็นแค่ผิวกกด้านนอกที่มีความมันวาว ขนาดเส้นกกที่ตากแห้งแล้วจะเหลือเพียง 2 - 4 มิลลิเมตร
- (2) การทอเสื่อ คนทอจะนั่งบนม้ารองนั่งเป็นผู้อำหน้าที่คล้ำพิม – หงายพิมเพื่อให้ช่องว่างระหว่างเส้นยืน และคนพุ่งใช้ไม้พุ่งเส้นกกที่ละเส้นผ่านช่องระหว่างเส้นยืน แล้วชักไม้พุ่งออก คนทอจะกระทบพิมให้เส้นกกแน่นเสมอกัน ทำแบบนี้ไปเรื่อยๆ จนแล้วเสร็จเป็นผืนเสื่อ
- (3) เสื่อบุฟองน้ำ คือ เสื่อกกที่ผ่านกระบวนการทอเป็นผืนและนำฟองน้ำมาบุทั้งผืนแล้วเย็บขอบให้เรียบร้อย
- (4) เสื่อพับ คือ เสื่อกกที่ผ่านกระบวนการทอเป็นผืนแล้ว และนำมาตัดเป็น 2 - 3 ส่วน หรือตามแต่ความต้องการ และเย็บต่อกันให้เป็นผืนด้วยผ้าหรือวัสดุอื่น
- (5) ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเสื่อกก คือ การนำเสื่อผืนไปใช้เป็นวัตถุดิบหลักในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ต่างๆ เช่น กระเป๋า หมอน ที่รองจาน กล่องใส่ทิชชู หมวก เป็นต้น

การบรรจุหีบห่อ

- (1) รายละเอียดบนฉลากหรือหีบห่อ ให้ประกอบด้วยคำว่า “เสื่อจันทบูร” และ/หรือ “SUEA-CHAN-THA-BOON” หรือ “CHANTHABOON MAT”
- (2) ติดฉลากบนบรรจุภัณฑ์ให้เห็นชัดเจน พร้อมระบุชื่อผู้ผลิต/ผู้จัดจำหน่าย แหล่งที่มาของเสื่อจันทบูร
- (3) การใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ต้องมีหมายเลขทะเบียนของสมาชิกประกอบด้วยทุกครั้ง

(6) ความสัมพันธ์ระหว่างสินค้ากับแหล่งภูมิศาสตร์

เสื่อจันทบูร มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับแหล่งภูมิศาสตร์ถึงปัจจัยทางธรรมชาติ และภูมิปัญญาของมนุษย์ในจังหวัดจันทบุรี ดังนี้

ต้นกกและปอกระเจา ซึ่งวัตถุดิบหลักที่นำมาใช้ในการทอเสื่อจันทบูรต้องปลูกในพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำและชายฝั่งทะเลของจังหวัดจันทบุรีเฉพาะในพื้นที่ 5 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองจันทบุรี อำเภอแหลมสิงห์ อำเภอขลุง อำเภอท่าใหม่ และอำเภอนายายอาม ซึ่งลักษณะของดินในพื้นที่ดังกล่าวจะมีลักษณะเป็นดินเค็ม มีปฏิกริยาเป็นกรด และสภาพน้ำเป็นน้ำกร่อย ส่งผลให้ต้นกกและปอกระเจาที่ปลูกในบริเวณดังกล่าว มีความเหนียว ผิวเป็นมันวาว นุ่ม สามารถนำไปจัก (ผ่า) เป็นเส้นเล็กๆ ได้ดี และเมื่อนำมาผลิตเป็นเสื่อจันทบูรแล้วจะไม่ขึ้นราง่าย

ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ปลูกกกและปอกระเจา อยู่ใน 5 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอแหลมสิงห์ อำเภอขลุง อำเภอท่าใหม่ และอำเภอนายายอาม ของจังหวัดจันทบุรี ซึ่งมีลักษณะเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำและชายฝั่งทะเล โดยพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำ ได้แก่ ที่ราบลุ่มแม่น้ำคลองโหนด ที่ราบลุ่มแม่น้ำพังราด ที่ราบลุ่มแม่น้ำจันทบุรี และที่ราบลุ่มแม่น้ำเวฬุ เป็นต้น สำหรับพื้นที่ชายฝั่งทะเลมักมีลักษณะ เป็นที่ราบชายฝั่งทะเลแคบ ๆ มีการทับถมของตะกอนทราย ที่ราบชายฝั่งทะเลบางแห่งอยู่ใกล้ปากแม่น้ำส่งผลให้บริเวณนั้นมีดินโคลนผสมด้วย

คุณสมบัติทางธรณีวิทยาของดินในพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำและพื้นที่ชายฝั่งทะเลใน 5 อำเภอของจังหวัดจันทบุรี ได้แก่ อำเภอเมืองจันทบุรี อำเภอแหลมสิงห์ อำเภอขลุง อำเภอท่าใหม่ และอำเภอนายายอาม มีลักษณะเป็นดินเค็ม ทำให้ดินส่วนใหญ่มีปฏิกิริยาเป็นกรดจัดมากถึงกรดปานกลาง (ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง pH 4.5 - 6.5) ซึ่งอาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้กกที่ปลูกในบริเวณดังกล่าว มีความเหนียว ผิวเป็นมันวาว มีลำต้นยาวและแข็งแรง เหมาะแก่การนำมาใช้ทอเสื่อจันทบูร

กกน้ำกร่อยหรือบางที่นิยมเรียกว่ากสองน้ำ บริเวณปลูกกกหรือการทำนาจะอยู่แถบชายทะเล ทำให้ดินแถบนั้นมีปฏิกิริยาเป็นกรดและสภาพของน้ำเป็นน้ำกร่อย ส่งผลทำให้เส้นใยกกเหนียว นุ่ม ผิวกกเป็นมัน มีความคงทน

ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศโดยทั่วไปจังหวัดจันทบุรี ตั้งอยู่ในเขตร้อนชื้น โดยได้รับฝนจากอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ มีฝนตกชุกติดต่อกันประมาณ 6 เดือนต่อปี โดยเดือนมิถุนายนถึงเดือนสิงหาคม เป็นเดือนที่มีปริมาณน้ำฝนสูงที่สุด ซึ่งอาจมีปริมาณน้ำฝนสูงถึง 500 มิลลิเมตรต่อเดือน มีอุณหภูมิเฉลี่ย 23 - 31 องศาเซลเซียสในแต่ละปี จังหวัดจันทบุรีมี 3 ฤดูกาล คือ

- ฤดูฝน (พฤษภาคม-ตุลาคม) มีอุณหภูมิระหว่าง 24 - 30 องศาเซลเซียส
- ฤดูหนาว (ตุลาคม-มกราคม) มีอุณหภูมิอยู่ระหว่าง 22 - 31 องศาเซลเซียส โดยที่ฤดูหนาวจะมีอากาศหนาวเย็นช้ากว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือของประเทศ
- ฤดูร้อน (กุมภาพันธ์-เมษายน) มีอุณหภูมิระหว่าง 23 - 33 องศาเซลเซียส

ประวัติความเป็นมา

ชาวจันทบุรี หรือ คนจันทบูร รู้จักการทอเสื่อกกมาไม่ต่ำกว่า 100 ปีมาแล้ว โดยผู้ที่ริเริ่มทอเสื่อกกกลุ่มแรก คือ ชาวญวน (เวียดนาม) ที่เข้ามาอาศัยอยู่ในจังหวัดจันทบุรี ในพื้นที่บริเวณหลังวัดโรมันคาทอลิก ตำบลจันทนิมิต อำเภอเมือง หรือที่เรียกว่าหมู่บ้านญวน มีหลักฐานชัดเจนว่าชาวญวน ได้เข้ามาตั้งถิ่นฐานในจันทบุรีตั้งแต่สมัยอยุธยาตอนปลาย จากประวัติวัดคาทอลิกจันทบุรีระบุว่าพระสังฆราชซังป็อง เดอ ชิเซ ให้บาทหลวงเฮ็ดเดินทางมาจากญวน (เวียดนาม) เพื่อดูแลชาวญวนที่นับถือศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิก ซึ่งอพยพหนีภัยการบีบบังคับทางศาสนาในญวนเข้ามาอยู่ในจันทบุรีหลายสิบปีก่อนที่บาทหลวงเฮ็ดเดินทางมาถึงในปี พ.ศ.2254 ขณะนั้นพบว่ามีชาวญวนได้เข้ามาอาศัยอยู่ที่จันทบุรีก่อนหน้านั้นแล้ว ราว 130 คน

“เสื่อจันทบูร” ได้สืบทอดจนเป็นเอกลักษณ์เขตหน้าชูตาให้แก่จังหวัดจันทบุรีได้ก็เพราะพระมหากษัตริย์คุณของสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี พระบรมราชินีในรัชกาลที่ 7 ที่ทรงเล็งเห็นความสำคัญและทรงนำมาประยุกต์พัฒนาให้ได้ประโยชน์ใช้สอยมากขึ้น ทำให้เสื่อจันทบูรคงอยู่และตกทอดมาจนปัจจุบันนี้

เสื่อจันทบูร เป็นเสื่อที่ทอโดยใช้กกจันทบูรและปอกระเจา ซึ่งการทอเสื่อดังกล่าวเกิดจากภูมิปัญญาท้องถิ่นของชาวญวนที่อาศัยอยู่ในตำบลบ้านบางสระเก้า นับแต่อดีตจนถึงปัจจุบันก็มีการทอเสื่อสืบเนื่องต่อกันมาจนกลายเป็นวัฒนธรรมและเป็นสิ่งมีชื่อเสียงทั้งในตำบลบ้านบางสระเก้าเอง และในจังหวัดจันทบุรี จนกลายเป็นส่วนหนึ่งของคำขวัญของจังหวัดจันทบุรีที่ว่า “น้ำตกพลิ้ว เมืองผลไม้ พริกไทยพันธุ์ดี อัญมณีมากเหลือ เสื่อจันทบูร สมบูรณ์ธรรมชาติ สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช รวมญาติกู้ชาติที่จันทบุรี”

(7) ขอบเขตที่ตั้งแหล่งภูมิศาสตร์

ขอบเขตพื้นที่ผลิตเสื่อจันทบูร ครอบคลุมเขตพื้นที่ 6 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองจันทบุรี อำเภอแหลมสิงห์ อำเภอขลุง อำเภอท่าใหม่ อำเภอนายายอาม และอำเภอมะขาม ของจังหวัดจันทบุรี รายละเอียดตามแผนที่

(8) การพิสูจน์แหล่งกำเนิด

(1) เสื่อจันทบูร ผลิตในเขตพื้นที่ 6 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองจันทบุรี อำเภอแหลมสิงห์ อำเภอขลุง อำเภอท่าใหม่ อำเภอนายายอาม และอำเภอมะขาม ของจังหวัดจันทบุรี ตามกระบวนการผลิตข้างต้น

(2) กระบวนการผลิตต้องผ่านการควบคุมตรวจสอบ คือ มีการขึ้นทะเบียนสมาชิกผู้ผลิตเสื่อจันทบูร รวมทั้งต้องมีเอกสารกำกับเพื่อการตรวจสอบย้อนกลับได้

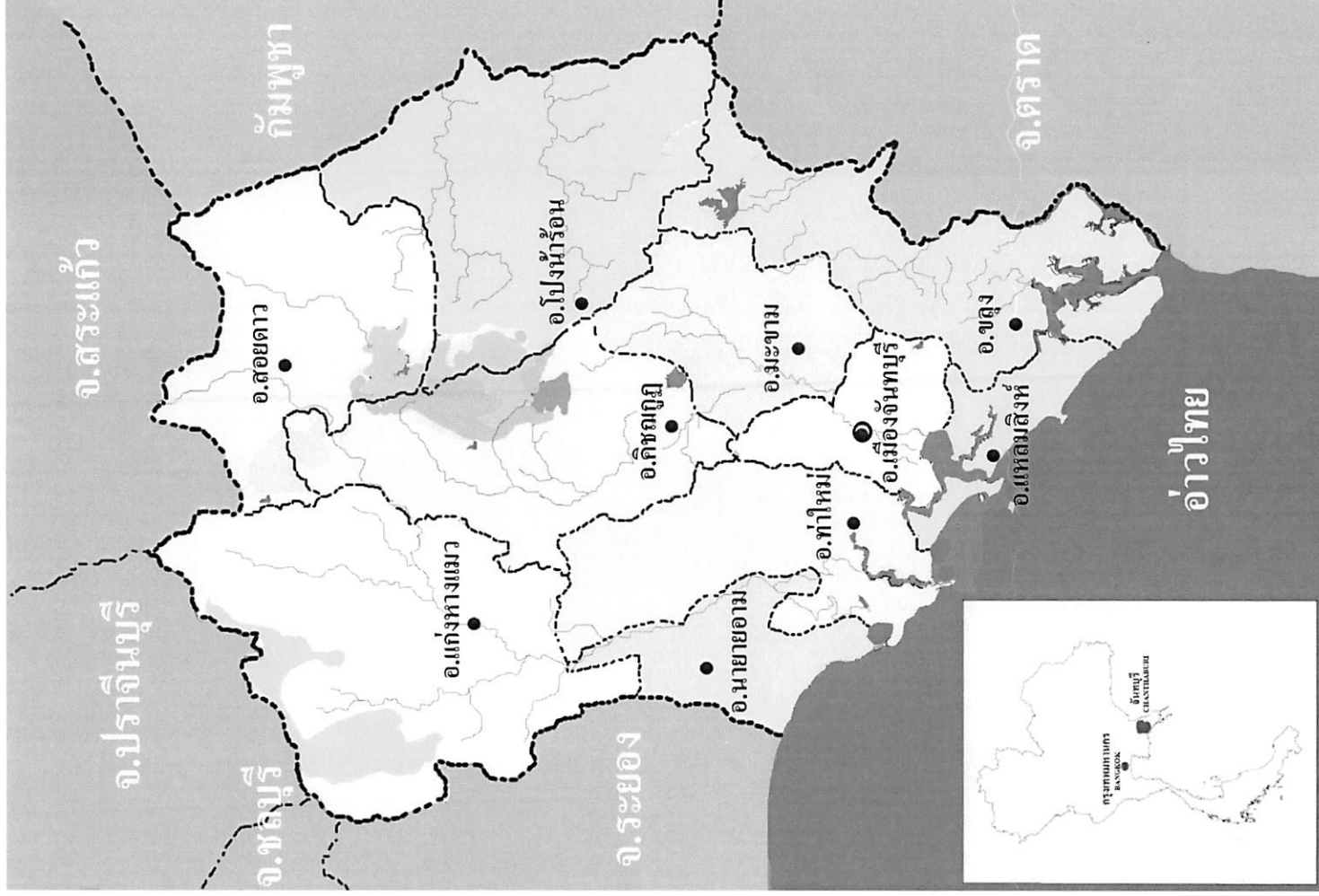
(9) เงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา 15

(1) จัดให้มีระบบตรวจสอบและควบคุม ทั้งกระบวนการผลิต ในระดับผู้ผลิตและระดับจังหวัด

(2) จัดให้มีการขึ้นทะเบียนสมาชิกผู้ผลิตและผู้ประกอบการสินค้า ที่ประสงค์จะขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ เสื่อจันทบูร

.....

แผนที่แสดงแหล่งภูมิศาสตร์ เสื่อจันทบูร

ขอบเขตพื้นที่ผลิตเสื่อจันทบูร อยู่ในเขตพื้นที่ 6 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองจันทบุรี อำเภอแหลมสิงห์
อำเภอขลุง อำเภอกาใหม่ อำเภอนายายอาม และอำเภอมะขาม ของจังหวัดจันทบุรี